

Kachna Kačka spokojeně odpočívala ve stínu stromů na břehu rybníka. Jednou za čas mrkla, jestli je všechno v pořádku s jejími káčaty – Ámosem, Cecilkou, Karlem a Natálkou. Vůbec nejsou ospalí, panečku, já bych šla spát hned, pomyslela si. Však jsem pro ně taky celé dopoledne pekla koláče. Už od kuropění jsem chytala na dvoře chrousty a žížalky, abych měla koláčky čím posypat. A k tomu všemu je takové vedro! A milá kachna byla za chvíli v limbu. – Probudila se zimou. Snažila se rozkoukat, ale všude kolem se rozprostírala mlha bránící ve výhledu na stromy, rybníček i na její káčata. Rozhodla se je svolat. „Dětičky, pojdte na koláčky!“ A vydala se do spížimy. Však co to! Komora prázdná, žížalkové koláčky nikde! Prokrindapána, kdo nám to sem vlezl? To byli určitě ti otravní malí skalní obři!

Však já jim ukážu, kach kach! A kát se budou, zloduši! Nechala svou drobotinu pod stromy u rybníčku a vypravila se do hor. Mlha se rozplynula, slunce vysvitlo a v jeho záři i obyčejní motýli vypadali jako modří načančani andělíčci. V tom kachnu napadlo, jestli koláčky nevzal starý jezevec Cyril, když namol šel z hospody právě okolo rybníka. Vykašlala se proto na malé obry i velké trpaslíky a vydala se do jezevčího lesa. Ušla ale jen pár metrů a už jí zkřížil cestu pejsek Vojta.

Kachna si pomyslela, že málokdo je tak mlsný jako on, a tak na něj hned vybafla: „Nesežrals mým kachňátkům koláčky?“ Vojta se ale ohradil: „Já to nebyl, mám alibi, šeková knížka mi zapadla za boudu a celý měsíc jsem ji hledal. Za tu dobu jsem se ani neproběhnul v aleji, natož abych byl až u vašeho stromu u rybníka.“

Na to neměla žádnou odpověď, tak se rychle rozloučila a batolila se dál za Cyrilem. Pod stromy na okraji jezevčího lesa narazila na další známou firmu, prasátko Honzu. Hned si vzpomněla, že to byl právě on, kdo u loňských maturit propadl. Protože tyhle zkrachovalé existence jsou nejpodezřelejší, uhodila na něj jako nějaká totální fúrie, aby okamžitě vrátil ty žížalkové koláčky. Honza se však k odpovědi nedostal, protože se ozval nenadálý hukot z výšin nad nimi. „Ach jo, tyhle zpropadené technologie,“ vzdychla kachna. „Z referenda jasně vyplynulo, že národ o den dronů vůbec nestojí,“ zachrochtalo souhlasně prasátko. Narušitelem lesního klidu však nebyl dron, nýbrž sojka Treperenda. Ta už z dálky na kachnu skrz větve stromů volala: „Tebe nenapadlo, že si ti tví malí parchanti žádné sladkosti nezaslouží? Zvlášť kluci jsou přece vyhlášení raubíři. Vždyť ty tvoje koláčky“